

tional reactions, aminazine, barbital sodium, pentobarbital sodium, hexobarbital, thiopental sodium, chloral hydrate

УДК: 537.868.047:579.871.1(043.3)

СТУПІНЬ АКТИВНОСТІ ФАКТОРІВ ПАТОГЕННОСТІ У ЦИРКУЛЮЮЧИХ ШТАМІВ ТОКСИНОУТВОРЮЮЧИХ КОРИНЕБАКТЕРІЙ

C.B. Калініченко

Інститут мікробіології та імунології ім. І.І. Мечникова АМН України, м. Харків

РЕЗЮМЕ

Проведено вивчення ступеню активності факторів патогенності циркулюючих культур токсиноутворюючих коринебактерій, вилучених від хворих на ЛОР-патологію, здорових носіїв та осіб, обстежених з профілактичною метою.

З'ясовано, що всі досліджені штами мали високу здатність до адгезії та були спроможні інактивувати комплемент. Більшість досліджених штамів мали досить високу активність ферментів колонізації та інвазії. Ступінь активності вказаних факторів обумовлене, в значній мірі, епідемічну значущість циркулюючих штамів коринебактерій.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: фактори патогенності, токсиноутворюючі коринебактерії

Реалізація епідемічного процесу дифтерійної інфекції на тлі вакцинопрофілактики відбувається переважно у вигляді бактеріоносійства, рівень якого може суттєво змінюватись [1, 2]. Різна інтенсивність циркуляції штамів пов'язана з періодичним формуванням епідемічно значущих, тобто більш вірулентних та пристосованих до колонізації епітелію популяцій збудника [3-5].

Інфікування здорових осіб у значній мірі обумовлено здатністю бактерій проникати через природні бар'єри та протидіяти неспецифічним факторам захисту організму людини [6, 7].

Ключовим механізмом заселення є адгезія бактерій, у той час як інвазію мікробів у міжклітинні прошарки обумовлюють, насамперед, гіалуронідаза і нейрамінідаза, а також антикомплектарні властивості бактерій [8, 9]. Ступінь активності вказаних ознак вказує на епідемічну значущість циркулюючих штамів [5-9].

Робота виконана в рамках НДР Інституту мікробіології та імунології ім. І.І. Мечникова АМН України “Вплив електромагнітних полів в широкому діапазоні частот на біологічні властивості збудників дифтерії та кашлюку”, № держреєстрації 0103U001403.

Тривала перsistенція бактерій в організмі біологічного хазяїна є достатньо поширеною формою їх взаємодії і може проявлятися у вигляді хронізації інфекційного процесу чи формуванні бактеріоносійства [7-11]. В патогенезі формування тривалого проживання прокаріот виділяють два етапи взаємної адаптації хазяїна і паразита: колонізацію слизової оболонки та перsistенцію патогена [10-12].

Ключовим механізмом колонізації є адгезія бактерій до епітелію слизових оболонок. Але, стійка адгезія і подальша колонізація макроорганізму відбувається тільки тоді, коли мікроби можуть протистояти біоцидним та біостатичним факторам, одним з яких є комплемент. Цей фактор неспецифічної резистентності грає суттєву роль в захисті макроорганізму від чужосторонніх агентів. Тому при заселенні біологічних ніш макроорганізму бактерії мають уникати впливу комплементу, тобто вони повинні мати антикомплектарну активність [7, 9, 13].

В процесах колонізації коринебактеріями слизових оболонок, важливу роль відіграють і інші ферменти інвазії, до яких в першу чергу відносяться гіалуронідаза та нейрамінідаза [7, 9]. В подальшому, розмножуючись, коринебактерії продукують в значній кількості основний фактор патогенності – дифтерійний екзотоксин, який блокує синтез білка в органах макроорганізму, що найбільш інтенсивно наділені кров'ю (серцево-судинна система, міокард, периферична та центральна нервові системи, нирки та ін.) [5, 8].

Викладене свідчить про значущість вивчення факторів патогенності і ферментів інвазії циркулюючих штамів коринебактерій для подальшого епідемічного контролю за дифтерійною інфекцією.

У теперішній час, для визначення епідемічної значущості циркулюючих штамів коринебактерій користуються лише наявністю чи відсутністю у них здатності до токсиноутворення, не приймаючи до уваги здібність патогена до тривалої перsistенції, що може сприяти формуванню стійкого бактеріоносій-

ства.

Мета роботи – вивчити ступінь активності факторів патогенності у циркулюючих штамів коринебактерій.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

diphtheriae mitis токсигенний (*C.d.mitis tox+*) – 36 штамів, *Corynebacterium diphtheriae belfanti* токсигенний (*C.d.belfanti tox+*) – 11 штамів, *Corynebacterium ulcerans* токсигенний (*C.ulcerans tox+*) – 5 штамів; вилучені від хворих на ЛОР-патологію, здорових носіїв та осіб, обстежених з профілактичною метою у період 2000-2005 рр. (м. Харків).

Виділення та ідентифікацію мікробів проводили у відповідності з Наказом №192 від 03.08.1999 р. МОЗ України «Про заходи щодо покращення бактеріологічної діагностики дифтерії в Україні».

Приготування поживних середовищ здійснювалось відповідно ГОСТу 10.444. 1 – 84 (СТСЭВ 3833-82) «Приготовление растворов, реагентов, красок, индикаторов и питательных сред, применяемых в микробиологическом анализе». Контроль якості поживних середовищ проводили за рекомендаціями фірм-виробників, які викладено у сертифіках до продукції, а також за Інформаційним листом МОЗ України № 05.4.1/1670 «Бактеріологічний контроль поживних середовищ», Київ, 2000.

Приготування суспензій мікроорганізмів із визначеною концентрацією мікробних клітин проводили за допомогою електронного приставки Densi-La-Meter (PLIVA-Lachema a.s., Чехія) по шкалі McFarland згідно інструкції до приставки [14].

Синхронізація культур перед проведенням дослідів досягалася одноразовим впливом низької температури [15].

Спектрофотометричні вимірювання проводили на «Specord uv vis» (Німеччина) при 30°C.

Вивчення адгезивних ознак коринебактерій проводили згідно з методикою В.І.Бріліса зі співавторами [16].

Гіалуронідну активність виявляли за схемою McClean у модифікації Кур'яти Н.В., 2005 [17]. Суспензії мікроорганізмів в кількості 0,5 мл вносили до пробірок, які містили 1,5 мл робочої дози гіалуронової кислоти. Пробірки інкубували при 37°C та через 120 хвилин міряли каламутність на спектрофотометрі при 350 нм. В якості контролів ставили реакцію з гіалуронідоактивним референс-штамом *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 та залишали одну пробірку з бульйоном та гіалуроновою кислотою не засіяною. В кінці дослідження додавали катіонний детергент ацетілтриметіламонію бромід. Результати

Об'єктом дослідження були 112 штамів токсиноутворюючих коринебактерій: *Corynebacterium diphtheriae gravis* токсигенний (*C.d.gravis tox+*) – 60 штамів, *Corynebacterium*

виражали в умовних одиницях (ум.од.).

Розрахунок проводили по формулі:

$$E = \frac{(S_n - S_k)}{t}, \quad (1)$$

де E – активність ферменту,

S_n – початкова концентрація (од. опт. густ.)

S_k – кінцева концентрація (од. опт. густ.)

t – час

Вивчення нейрамінідазної активності.

Нейрамінідазну активність вивчали за допомогою комерційних тест-систем NEIRAMI-NOTest (API bioMerieux, France). Активність нейрамінідази визначали за ступенем розщеплення сіалових кислот в супернатанті [18]. При визначені ступеню активності даного ензиму користувалися шкалою, згідно якої активність ферменту оцінювалася як низька за показниками в межах 0–2,0 ммоль/мл, середня – 2,1–8,9 ммоль/мл, висока – 9,0–16,0 ммоль/мл, дуже висока – 16,1 ммоль/мл і вище [19].

Вивчення антикомплементарної активності. Антикомплементарну активність (АКА) штамів коринебактерій визначали за допомогою фотометричного методу [13, 20]. В якості джерела комплементу використовували ліофілізовану сироватку морської свинки (виробництва ВАТ “Біолек”, м. Харків). У дослідних пробах об’єднували по 0,1 мл матичної суспензії коринебактерій і комплементу, концентрація якого в фізіологічному розчині становила 20 СН₅₀. В якості контролю використовували проби, в які замість суспензії коринебактерій додавали буферний розчин. Проби інкубували упродовж 2-х годин при 37 °C. Потім додавали по 3 мл 5% суспензії еритроцитів барана в фосфатному буфері (рН 7,2–7,4), сенсибілізованих гемолітичною сироваткою, після чого суміш інкубували при 37 °C упродовж однієї години. Реакцію зупиняли, витримуючи пробірки 10 хвилин у холодильнику при температурі 4 °C. Проби центрифугували при 2000 об/хв 10 хвилин і вимірювали екстинцію при λ=480 нм. АКА виражали в умовних анти-СН₅₀ одиницях розрахованих за формулою:

$$AKA = \frac{(E_k - E_d) \times C}{E_s}, \quad (2)$$

де E_k і E_d – контрольне і дослідне значення екстинції (од. опт. густ.),

C – початкова концентрація комплементу

(CH_{50} – одиниця),
 E_s – екстинція суспензії коринебактерій.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ

Здатність коринебактерій до адгезії є одним з факторів, що забезпечують персистенцію мікроорганізмів в біологічних нішах хазяїна [5, 7, 9].

Адгезія не є суто механічною взаємодією з клітинами макроорганізму. Безпосередня взаємодія адгезинів з рецепторами клітин еукаріот призводить до активації систем, які передають сигнали в середину клітин макроорганізму. У патогенних коринебактерій адгезинами є фімбрії, поверхневі білки та тейхосві кислоти [7, 9].

Оцінку адгезивних ознак коринебактерій проводили згідно середнім показникам адгезії (SPA), коефіцієнту адгезії (КА) та індексу адгезивності мікроорганізмів (IAM).

Перша характеристика відображає середню кількість мікробних клітин прикріплених на одному еритроциті, друга – відсоток еритроцитів, що приймали участь в адгезії, а третя – відношення середньої кількості мікробних клітин розташованих на одному еритроциті до величини коефіцієнту адгезії в перерахунку на 100.

Щодо критеріїв адгезивності, то мікроорганізм вважають неадгезивним при IAM $\leq 1,75$; низькоадгезивним – від 1,76 до 2,5; середньоадгезивним – від 2,51 до 4,0, та високоадгезивним при IAM більш ніж 4,0 [16].

Дослідження адгезивних властивостей токсиноутворюючих коринебактерій показало, що циркулюючі культури проявляли високу здатність прикріплюватись до клітин крові людини (рис. 1).

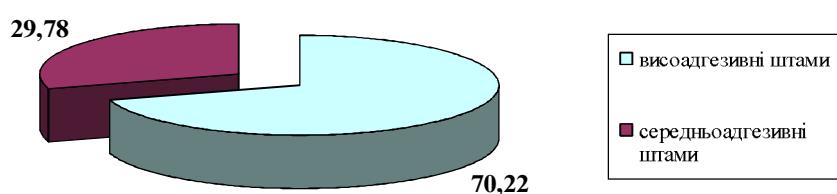


Рис. 1. Розподіл штамів по активності показників адгезії (частка штамів, %)

В середньому, циркулюючі штами мали наступні показники ступеню активності адгезивного процесу: SPA ($4,51 \pm 0,16$), KA ($85,37 \pm 0,88$), IAM ($5,27 \pm 0,15$). Найбільш висока здатність до адгезії була притаманна штамам *C.ulcerans tox+* та *C.d.gravis tox+* (табл. 1).

Більшість середньоадгезивних штамів була вилучена від здорових носіїв, та осіб, яких було обстежено з профілактичною метою. Усі високоадгезивні штами токсиноутворюючих коринебактерій були вилучені від хворих на ЛОР-патологію.

Тривалість персистенції бактерій в значній мірі обумовлена здатністю мікроорганізмів успішно протистояти впливу захисних факторів макроорганізму, в першу чергу комплементу.

Як відомо, функції комплементу різноманітні: він приймає участь в лізисі мікробних та інших клітин (цитотоксичний вплив); має хемотаксичну активність; приймає участь в анафілаксії та відіграє важливу роль в опсонізації, фагоцитозі та позаклітинному кіллінгу мікроорганізмів [7, 9, 13, 19].

Таблиця 1

Показники адгезії у циркулюючих штамів коринебактерій

| Назва штаму | Кількість штамів | Показники адгезії (M±m) | | |
|--------------------------|------------------|-------------------------|-----------------|-----------------|
| | | SPA | КА (%) | IAM |
| <i>C.d.gravis tox+</i> | 60 | $4,64 \pm 0,15$ | $85,6 \pm 0,81$ | $5,42 \pm 0,18$ |
| <i>C.d.mitis tox+</i> | 36 | $4,34 \pm 0,18$ | $85,2 \pm 0,92$ | $5,09 \pm 0,12$ |
| <i>C.d.belfanti tox+</i> | 11 | $4,26 \pm 0,12$ | $84,8 \pm 0,83$ | $5,02 \pm 0,18$ |
| <i>C.ulcerans tox+</i> | 5 | $4,78 \pm 0,18$ | $85,9 \pm 0,94$ | $5,56 \pm 0,13$ |

За даними літератури у багатьох видів патогенних бактерій виявлена здатність до інактивації системи комплементу [13]. Така здатність притаманна для *P.aeruginosa*, *E.coli*, *C.histolyticum*, *S.pyogenes*, що пов’язується як із секрецією специфічних протеаз,

так і з наявністю спеціалізованих сполук клітинної мембрани, які відповідають за інактивацію окремих компонентів комплементу.

Усі досліджені нами циркулюючі штами коринебактерій мали антикомплементарну активність, яка в середньому склада у штамів

C.d.gravis tox+ – $(2,9 \pm 0,22)$ ум.од., у штамів *C.d.mitis tox+* – $(2,7 \pm 0,21)$ ум.од., у штамів *C.d.belfanti tox+* – $(2,5 \pm 0,22)$ ум.од., а у штамів *C.ulcerans tox+* – $(2,1 \pm 0,17)$ ум.од. в перерахунку на анти- CH_{50} одиниці.

Найнижча антикомплементарна актив-

ність була у штамів *C.ulcerans tox+*, тоді, як у штамів *C.d.gravis tox+* вказана активність була в 1,1-1,4 рази вища у порівнянні з іншими штамами досліджених коринебактерій (рис. 2).

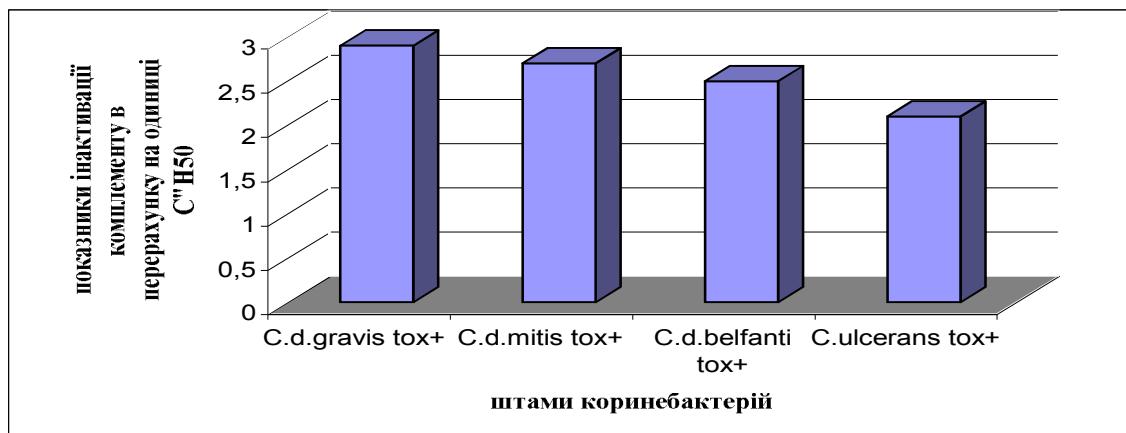


Рис. 2. Антикомплементарна активність штамів токсиноутворюючих коринебактерій

Більшість патогенних мікробів продукують ферменти, які сприяють проникненню та розповсюдженню збудника до організму хазяїна. Один з таких ензимів – гіалуронідаза. Він розщеплює гіалуронову кислоту, яка є основним компонентом сполучної тканини, і заважає проникненню крізь неї чужорідних агентів. Цей фермент відноситься до числа ендогексамінідаз, що викликають полімеризацію чи гідролізацію гіалуронової кислоти. При цьому відбувається розрив глюкозамінних зв'язків у субстраті до N-глюкозаміна і

глюкуронової кислоти. Одним з наслідків дії гіалуронідази є зростання проникливості кровоносних судин та вихід плазми за їх межі, що призводить до набряку навколошніх тканин.

Дослідження показали, що тільки 3 із 112 штамів виявились гіалуронідазонегативними (рис. 3). Усі гіалуронідазонегативні штами відносились до біовару гравіс та були вилучені від осіб, досліджених із профілактичною метою.

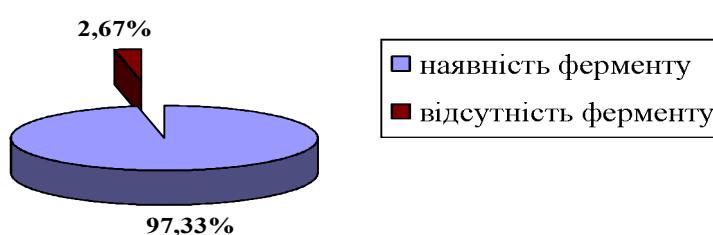


Рис. 3. Розподіл штамів за гіалуронідазною активністю (частка штамів, %)

Найбільш високу гіалуронідазну активність проявляли циркулюючі штами *C.d.gravis tox+* – $(0,47-0,49)$ ум. од. Штами *C.d.mitis tox+* і *C.d.belfanti tox+* мали показники –

$(0,3-0,33)$ ум. од. та $(0,24-0,27)$ ум. од. відповідно. Найбільш низькою гіалуронідазною активністю була у штамів *C.ulcerans tox+* – $(0,16-0,19)$ ум. од. (рис. 4).

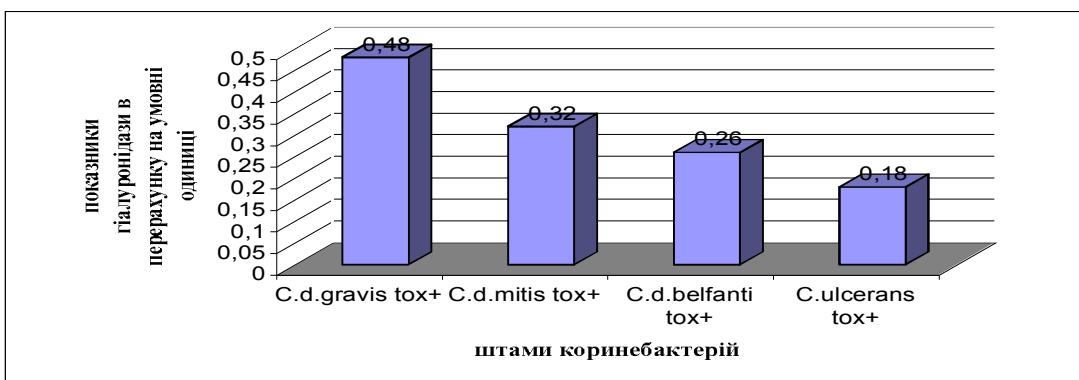


Рис. 4. Гіалуронідазна активність циркулюючих штамів коринебактерій

Виходячи з отриманих результатів можливо зробити припущення, що гіалуронідазна активність залежить не тільки від ступеню агресивності коринебактерій, але й від біоваріанту даного мікробу. Це може бути пов'язано з наявністю або відсутністю певних ферментів метаболічного циклу.

Нейрамінідаза (сіалідаза, КФ 3.2.1.18) розщеплює сіалову кислоту, що входить до складу поверхневих рецепторів клітин, завдяки чому останні набувають здатності взаємодіяти з адгезинами мікробів або з іх токсинами. За допомогою цього ферменту мі크оби долають перший захисний бар'єр макроорганізму – муциновий прошарок, що покриває поверхню слизових оболонок та має

значну кількість сіалових кислот. Слиз втрачає колоїдні властивості та руйнується, а епітеліальні клітини слизових оболонок стають доступними для колонізації. Цей ензим сприяє проникненню мікробів у клітину хазяїна та подальшому заселенню ними біологічних ниш [7, 9, 18].

Активність нейрамінідази умовно підрозділяють на низьку (0-2,0 ммол/мл), середню (2,1-8,9 ммол/мл), високу (9,0-16,0 ммол/мл) та дуже високу (16,1 ммол/мл і вище) [18].

Було встановлено, що всі досліджені нами штами токсиноутворюючих коринебактерій продукували фермент нейрамінідазу, але в різних концентраціях (табл. 2).

Таблиця 2
Розподіл взятих у дослід штамів коринебактерій по активності нейрамінідази

| Штами коринебактерій | Кількість штамів | Активність нейрамінідази | | | |
|--------------------------|------------------|--------------------------|---------|--------|-------------|
| | | низька | середня | висока | дуже висока |
| <i>C.d.gravis tox+</i> | 60 | - | 15 | 30 | 15 |
| <i>C.d.mitis tox+</i> | 36 | - | - | 14 | 22 |
| <i>C.d.belfanti tox+</i> | 11 | - | - | 11 | 0 |
| <i>C.ulcerans tox+</i> | 5 | - | 5 | - | - |
| Всього | 112 | - | 20 | 55 | 37 |

Штамів з низькою нейрамінідазною активністю серед циркулюючих токсиноуттворюючих коринебактерій виявлено не було. Питома вага штамів з середньою нейрамінідазною активністю склала 17,85%, а з дуже високою – 33,05%. Найбільша кількість штамів 49,1% мала високу нейрамінідазну актив-

ність.

Експериментально визначено, що штами *C.d.mitis tox*, *C.d.belfanti tox+* та більшість штамів *C.d.gravis tox+* мали високу активність цього ферменту, тоді як всі взяті у дослід штами *C.ulcerans tox+* – середню (рис. 5).

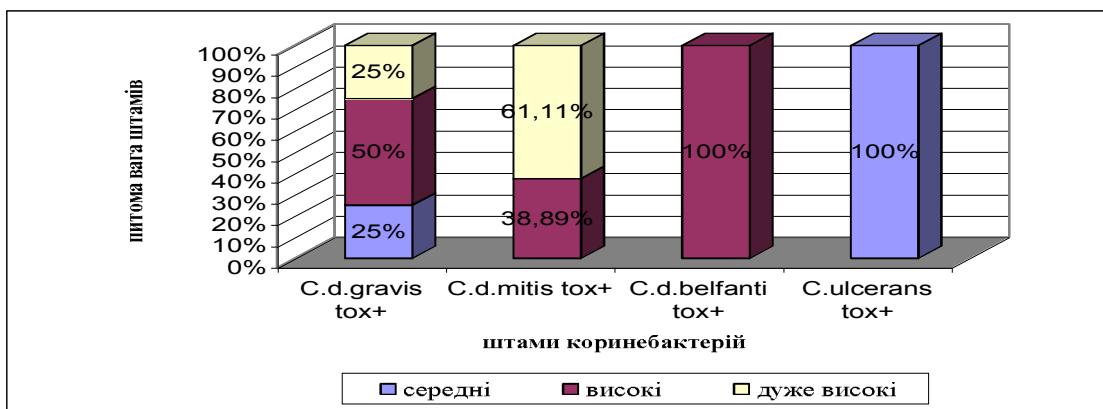


Рис. 5. Розподіл циркулюючих штамів по активності нейрамінідази

Штами, вилучені від хворих на ЛОР-патологією мали високу або дуже високу нейрамінідазну активність. Токсиноутворюючі коринебактерії, вилучені від здорових носіїв та осіб, обстежених з профілактичною метою, мали середню нейрамінідазну активність. Це може бути пов'язано зі ступенем агресивності досліджених бактерій.

Таким чином, незважаючи на низький дифтерії та джерелом дифтерійної інфекції. На наш погляд, на тлі достатнього імунного прошарку населення, визначення ступеню активності факторів патогенності у циркулюючих штамів коринебактерій є важливим для подальшого епідемічного контролю за дифтерійною інфекцією.

ВИСНОВКИ

1. Усі взяті в дослідження циркулюючі культури токсиноутворюючих коринебактерій мали високу здатність до адгезії.
2. Спроможність інактивувати комплемент виявлена у всіх штамів досліджених коринебактерій. Антикомплементарна активність була вищою в 1,1-1,4 рази у штамів *C.d.gravis tox+* порівняно з іншими культурами збудника дифтерії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Турьяннов М.Х., Беляева Н.М., Царегородцев А.Д., и др. -М.:Медикас. - 1996. - 254 с.
2. Anderson J., Happold C., Mc Leod J. // J. Path. Bact. - 2001. - Vol. 34. - P. 667-681.
3. Подаваленко А.П., Головчак Г.С., Карлова Т.А., и др. // Эпидемиология экология и гигиена: Сборник материалов 7-ой итоговой региональной конференции, посвященной 200- летию Харьковской высшей медицинской школы. - Харьков. - 2004. - Ч.2. - С. 15-19.
4. Марков В.В. // Журн. эпидем. - 2000. - №1. - С. 21-28.
5. Riegel, P., R. Heller, G. Prevost // Clin. Microbiol. Rev. - 2005. - Vol. 7. - P. 1107-1111.
6. Волянський Ю.Л., Бабич Е.М., Москаленко В.Ф., и др. Механизмы саморегуляции в микробиоценозах и новые аспекти профилактики менингококковой инфекции. / Под ред. Волянского Ю.Л. - Харьков. - 1999. - 280 с.
7. Бухарин О.В., Усвяцов Б.Я., Хуснутдинова Л.М. // Журн. микробиол., эпидемиол., иммунобиол. - 2000. - № 4 (прил.). - С.82-85.
8. Casadevall A., Pirofski L.-A. // Infection and Immunity. - 1999. - Vol.67. - №8. - P.3703-3713.
9. Бухарин О.В. // Журн. микробиол., эпидемиол., иммунобиол. - 2000. - № 4 (прил.). - С.4-7.
10. Jack R.W., Tagg J.R., Ray B. // Micribiol. Rev. - 2005. - Vol.59. - № 2. - P.171-200.
11. Кветная А.С., Іванова В.В., Корженевская Т.Б. // Журн. микробиол. - 2000. - № 4. - С. 31-36.
12. Ценева Г.Я., Щедеркина Е.Е. // Журн. микробиол. - 2000. - № 6. - С. 10-13.

рівень захворюваності на дифтерію, наведені дані вказують на значну ступінь активності факторів патогенності циркулюючих штамів коринебактерій. Ці фактори сприяють адгезії та колонізації патогена на слизових оболонках людини, та при достатньому рівні антитоксичного імунітету хазяїна можуть привести до стійкого бактеріоносійства, що є основним природним резервуаром збудників

3. Гіалуразонегативними були тільки 2,67% досліджених штамів. При порівнянні між циркулюючими культурами токсиноутворюючих коринебактерій найбільш низька гіалуронідазна активність була відмічена для штамів *C.ulcerans tox+*.
4. Нейрамінідазу продукували всі досліджені культури токсиноутворюючих коринебактерій. При цьому, штами *C.d.mitis tox*, *C.d.belfanti tox+* та більшість штамів *C.d.gravis tox+* мали високу активність цього ферменту, тоді як штами *C.ulcerans tox+* – середню.

Актуальність цих досліджень полягає у розумінні ролі факторів патогенності і ферментів інвазії бактерій в процесі мінливості мікроорганізмів та формуванні гетерогенності циркулюючих мікробних популяцій збудників дифтерійної інфекції.

13. Брудастов Ю.А. Антикомплементарная активность бактерий. Автореф. дис... канд. мед. наук. - Челябинск. - 1992. - 22 с.
14. Волянський Ю.Л., Мироненко Л.Г., Калініченко С.В., и др. Стандартизація приготування мікробних супензій. / Інформаційний лист про нововведення в системі охорони здоров'я №163-2006. Міністерство охорони здоров'я України; Український центр наукової медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи (Укрмедпатентінформ).
15. Баснакян И.А. Культивирование микроорганизмов с заданными свойствами. -М.:Медицина.- 1992. - С.29-59.
16. Брилис В.И., Брилене Т.А., Ленцнер Х.П., и др. // Лабораторное дело. - 1986. - № 4. - С.112-114.
17. Кур'ята Н.В. Адгезивні та імуномодулюючи властивості бактерій роду Lactobacillus: Дис...канд. біол. наук: 03.00.07. - Одеса. - 2005. - 171 с.
18. Метод. указ. к лаб. работам по клинической биохимии. -Х.:УИУВ (каф.мед.биох.). - 1988. - 116 с.
19. Вишнякова Л.А., Резцова Ю.В. // ЖМЭИ. - 1990. - № 2. - С.108-109
20. Лабинская А.С., Блинкова А.П., Епцина А.С. Общая и санитарная микробиология с техникой микробиологических исследований. -М.:Медицина. - 2004. - 576 с.

СТЕПЕНЬ АКТИВНОСТИ ФАКТОРОВ ПАТОГЕННОСТИ У ЦИРКУЛИРУЮЩИХ ШТАММОВ ТОКСИНООБРАЗУЮЩИХ КОРИНЕБАКТЕРИЙ

S.V. Kalinichenko

Институт микробиологии и иммунологии имени И.И. Мечникова АМН Украины, г. Харьков

РЕЗЮМЕ

Проведено изучение степени активности факторов патогенности циркулирующих токсинообразующих коринебактерий, выделенных от больных ЛОР-патологией, здоровых носителей и лиц, обследованных с профилактической целью.

Установлено, что все исследованные штаммы обладали высокой способностью к адгезии и инактивировали комплемент. У большинства исследованных штаммов активность ферментов колонизации и инвазии была на высоком уровне. Степень активности указанных факторов обуславливает, в значительной мере, эпидемиологическую значимость циркулирующих штаммов коринебактерий.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: факторы патогенности, токсинообразующие коринебактерии

THE LEVEL OF ACTIVITY OF PATHOGENICITY FACTORS OF THE TOKSINFORMING CORYNEBACTERIA CIRCULATORY STAINS

S.V. Kalinichenko

Mechnikov-Institute of Microbiology and Immunology of AMS of Ukraine, Kharkov

SUMMARY

The level of activity of pathogenicity factors of circulatory toksinforming Corynebacteria, selected from patients with pathology of ear, nose and throat, healthy carriers and persons inspected with a prophylactic purpose, was studied.

It was found out, that all explored stains had a high capacity for adhesion and inactivated complement. The most explored stains had a high indexes of activity of colonization and invasion enzymes. The level of activity of the indicated factors cause, to a great extent, epidemiological consequence of Corynebacteria circulatory stains.

KEY WORDS: pathogenicity factors, toksinforming Corynebacteria

УДК: 579.222+615.012

ВОЗМОЖНОЕ ВЛИЯНИЕ ФЕНОБАРБИТАЛА НА ЭФФЕКТИВНОСТЬ ТЕРАПИИ ГРИБКОВЫХ ИНФЕКЦИЙ

И.С. Леонова, В.И. Падалко

НИИ биологии Харьковского национального университета имени В.Н. Каразина, Украина

РЕЗЮМЕ

Установлено, что фенобарбитал, существенно не влияя на морфологию, смертность и интенсив-